

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 40

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΕΠΤ. 10

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.
" " Ἐξωτερικὸν Φραγ. 20 " καθ' ἑτοίμην.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΠΤ. 15

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 26 Ὀκτωβρίου 1875.

Ἀξιότιμοί τινες βουλευταὶ, οὐχὶ περισσότεροὶ τῶν δύο ἢ τριῶν, ἔφεραν μεθ' ἑαυτῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας των τὴν πρωτότυπον ἰδέαν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν ὅσα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ τύπου, θεωροῦντες ὡς ἀσέβειαν καὶ αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν τῆς προφορᾶς αὐτῶν. Τοὺς κυρίους τούτους ὁ «Ἀσμοδαῖος», μεταβαλλόμενος ἕκων εἰς M' de la Palisse, ἀναγκάζεται νὰ πληροφορήσῃ ὅτι κατὰ παγκόσμιον ἔθιμον ὁ ἀνοίγων τὸ στόμα δημοσίᾳ ὑποβάλλει ἑαυτὸν, ὡς ὁ τυχεῖν ὑποκριτῆς ἢ αἰοῖδος, εἰς τὰ χειροκροτήματα καὶ τοὺς συριγμοὺς τοῦ κοινοῦ, πολλὸ δὲ μᾶλλον ὅταν πληρόνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἀπασχολεῖ ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας Βουλὴν, ἔχουσαν νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν πληρούντων διὰ τοῦ ἰδρώτος αὐτῶν τὸ ταμεῖον τοῦτο.

Καὶ ἄλλη τις ἀλλόκοτος γνώμη ἐπιφοιτᾷ ἐπὶ τοὺς πύ-

λους ἢ τὰ φέσσια πολλῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ νομίζουσι δηλ. ὅτι ἐκλεγόμενοι ἀναλαμβάνουσι καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσωσι ποσότητά τινα ἐνάρθρου φωνῆς, ἵνα μὴ κατηγορηθῶσιν ὅτι δὲν κερδαίνουσιν εὐσυνειδήτως τὴν ἀποζημιώσιν αὐτῶν. Κατὰ τοῦτο ἡ ὑπερβολὴ ζήλου τοῦ ἀπατῆ. Οἱ βουλευταὶ οὐδέποτε ὑποχρεοῦνται ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων οὔτε βήτορες πάντες νὰ ᾤναι, οὔτε εἰς συριγμοὺς νὰ ὑποβάλλωνται ὁσάκις δὲν εἶναι, ἀλλὰ μόνον νὰ χορηγήσωσιν εἰς τοὺς τιμήσαντας αὐτοὺς διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των ἀνάλογον ἀριθμὸν διορισμῶν, χαίρειν εἰς ἐγκληματίας καὶ ἄλλων ὀφειλημάτων. Οὕτως ὅπως περιττὸν εἶναι νὰ μαστιζῶσιν διὰ τῆς γλώσσης των τὸν ἀέρα οἱ οὐδὲν ἔχοντες νὰ εἰπωσιν. Νομίζομεν μάλιστα ὅτι καὶ ἂν, τυχεῖν, ἔχη τι νὰ εἰπῇ ἀξιότιμός τις ἐπαρχιώτης μὴ λαβὼν τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, προτιμότερον ἔθελεν εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἰδέαν του βουλευτικῆς, δωρικῆς ἢ κεφαλονίτικῆς εἰς φίλον τοῦ τινος ἐκ τῶν βητόρων, ἐπιφορτίζων αὐτὸν νὰ τὴν ἐκθέσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος εἰς φωνὴν ἑλληνικὴν.

Ἄρα οἱ πλείστοι τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐθυσίασιν τὴν πάτριον φαστανέλλαν, παραδεχθέντες διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τὴν φραγκικὴν στολὴν πιστεύομεν πολλῶ μᾶλλον πρέπον νὰ παραδεχθῶσιν καὶ μίαν κοινὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον καὶ προφορὰν, σιωπῶντες μέχρις οὗ μάθωσιν αὐτήν. Νομίζομεν ὅτι τὴν δρθότητα τῶν παρατηρήσεων τούτων θέλουσιν αἰσθανθῆ πρὸ πάντων οἱ τόσον ἐκθύμως συγκροτήσαντες ὑπὲρ τοῦ ἀκραίφου ἐλληνισμοῦ κατὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἐίμαι ἀρχαῖος ὑπάλληλος τὴν πατρίδα ὑπερέτησα πο-
λυτρόπως, ὡς ἀλατποθηκάριος, πρωτοκολλιστής, φύλαξ
ἀρχαιοτήτων καὶ ἀπαριθμητῆς ζώων. Εἰς τὰς ἀνωτέρω θέ-
σεις ἐδαπάνησα εἰκοσιεπτὰ χρόνους τῆς ζωῆς μου, χωρὶς νὰ
λογαριάσω τὰ καλοκαίρια, τὰς ἐξοχίας δηλ. ὅπου ἤμην
παυμένος καὶ ἐθυσίαζα καὶ ἐκείνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος,
τρέχων δηλ. ἀπὸ ὑπουργοῦ εἰς ὑπουργὸν ἵνα λάβω θέσιν
διὰ νὰ τὴν ὑπηρετήσω.

Ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκδουλεύσεων τὸ ἔθνος μὲ δι-
δει σὺνταξιν δραχμὰς τριάκοντα τέσσαρας τὸν μῆνα. Δὲν
ἀναφέρω τοῦτο διὰ νὰ παραπονεθῶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνοήσετε
ὅτι, ἂν καὶ δὲν μ' ἔμειναν παρὰ πέντε μόνον ὀδόντες, πάλ-
ιν καὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουν περιττὴν τροφήν νὰ ἀλέσουν.

Τὴν κατοικίαν ἔχω χάρισμα εἰς τὴν ἀποθήκην ἐνὸς πα-
τριώτου μου ἐνδύματα φορῶ τὰ αὐτὰ πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν καὶ
ὑποκάμισον ἀλλάσσω μόνον τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐθνικὰς
ἐορτὰς. Οὕτω κατάρθωτα νὰ μὴν ἀποθάνω τῆς πείνης. Πε-
ριττὸν ὅμως εἶναι νὰ προσθέσω ὅτι καθὼς, γεμάτη λεκάνη
ἐκχειλίζει, ἂν προσθέσετε μίαν μόνον σταγόνα, οὕτω καὶ
ἄνθρωπος τρώγων μαθηματικῶς μόνον ὅσον χρειάζεται
διὰ νὰ ζήσῃ ἀφύσικως θὰ χαθῇ, ἂν ἀποκόψετε ἀπὸ τοῦ
μετρημένου ἄρτου του καὶ ἓν μόνον ψιχίον.

Τοιαύτην ἀποκοπὴν εἰς ἐμὲ καὶ ὅσους εὐρίσκονται εἰς
τὴν θέσιν μου, (καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι ὀλίγοι) ζητεῖ νὰ
κἀμῃ διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ νομισματικοῦ συστήματος ὁ κ.
Κεχαγιᾶς.

Ἀνέγνωσα τὸ φυλλάδιόν του, ἐξετίμησα τὴν σοφίαν του
καὶ τὰς οικονομικὰς του γνώσεις, ἐθαύμασα τὴν ὑπὲρ τοῦ
πεντοφράγου ἐνγλωττίαν του, ἀλλ' ἀφοῦ τρεῖς καὶ τετρά-
κις ἔκκαμα τὸν λογαριασμὸν, πάντοτε εὗρηκα ὅτι δι' ἐμὲ
καὶ τοὺς ὁμοίους μου τὸ μόνον εὐεργέτημα τοῦ νέου συ-
στήματος εἶναι ἕτι θὰ γλυτώσωμεν μίαν ὥραν ταχύτερα
ἀπὸ τὰ βράσανα τοῦ κόσμου τούτου, ἀποθνήσκοντες τῆς
πείνης.

Μὴ γνωρίζων νὰ μετρῶ πέραν τῶν δέκα δακτύλων μου
καὶ τῆς ὀλίγης μου συντάξεως, δὲν ἐπεμβαίνω εἰς ὅσα σο-
φὰ πράγματα λέγει τὸ φυλλάδιον περὶ συναλλάγματος,
εὐρωπαϊκῆς συγκοινωνίας καὶ ἀγγλικῆς λίρας· διότι πλὴν
τῆς ἀγνοίας μου ὅλα αὐτὰ μ' ἐνδιαφέρουν, ἐμὲ τὸν πτω-
χὸν, ὅσον οἱ ἀδάμαντες τοῦ Μογόλου. Τὸ μόνον νόμισμα
πρὸς τὸ ὁποῖον ἔχω στεναγὰς σχέσεις εἶναι ἡ δεκάρα. Δι' αὐ-
τῆς ἐνεργῶ τὰς συναλλαγὰς μου, καὶ ἡ τύχη μου ταυτίζε-
ται μὲ τὴν τύχην τῆς. Σύνταξιν λογαριάζω ὅτι ἔχω ὄχι
τριᾶκοντα τέσσαρας δραχμὰς, ἀλλὰ τριακοσίας τεσσαρά-
κοντα δεκάρας, αἱ ὁποῖαι θὰ μείνουν μόνον τριακόσιαι
τρεῖς, ἅμα γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ κ. Κεχαγιᾶ.

Αἱ δεκάραι αὐταὶ, ἂν καὶ ὀλιγώτεραι, δὲν θὰ γείνουν ἐκ
τούτου μεγαλειότεραι. Κατὰ τὸ φυλλάδιον ὅμως ἡ δύναμις

αὐτῶν ἢ ἀνταλλακτικὴ θ' αὐξήσῃ καὶ δι' αὐτὰ τὰ πράγ-
ματα τὰ κοστίζοντα ὀλιγώτερον πεντάρας. Ἐπειδὴ ὅμως
ἢ ὑποδιαίρεσις τοῦ χαλκίνου νομίσματος εἶναι δύσκολος,
ὅα δίδονται περισσότερα πράγματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς
ἀκέραιον πεντάλεπτον ἢ δεκάλεπτον: δώδεκα δηλ. ρεπά-
νια ἀντὶ δέκα καὶ εἰλαῖαι εἰκοσιοκτὼ ἀντὶ εἰκοσιπέντε.

Ἐνδέχεται νὰ ἔχη δίκαιον ὁ κ. Κεχαγιᾶς διὰ τὰ ἐνοίκια,
τὰ ρεπάνια καὶ τὰς εἰλαῖας. Εἰς τὰ ἰδικά μου ὅμως καθημε-
ρινὰ ἔξοδα ὑπάρχουν συνήθως τὰ ἐξῆς, δύο καφές δεκάλε-
πτοι, δύο κουλούραι ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἢ μία, τρία τσιγάρα
μαλτέζικα τῶν πέντε λεπτῶν ἕκαστον, μία μαστίχη
δεκάλεπτος, καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων μου πέντε λεπτὰ
καὶ ἄλλα τόσα διὰ τὴν «Ἐφημερίδα» τοῦ κ. Κορομηλά.
Ἄλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀναγωγῆς τοῦ ἀξιότιμου κ.
Κεχαγιᾶ «τοῦ ὀπολογισμοῦ δηλ. πλειόνων πραγμάτων
ἀντιστοιχοῦντων πρὸς ἀκέραιον τινα ἀριθμὸν χαλκί-
νων νομισμάτων», πρέπει, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶ τὴν διαφορὰν
τῶν δώδεκα ἑκατοστῶν δι' ἐκάστην δεκάραν, νὰ πίνω ἕξ
μαστιχὰς δίδων πέντε νέας δεκάρας ἀντὶ ἕξ παλαιῶν, νὰ
διατάσω τὴν μάγκαν νὰ καθαρῶν ἐξάκις κατὰ σιγρὰν τὰ
ὑποδήματά μου ἀντὶ εἰκοσ. πέντε λεπτῶν καὶ ν' ἀγοράζω
ἀντὶ ἐνὸς ἕξ ἀντίτυπα τῆς «Ἐφημερίδος». Ἄλλὰ τότε τὸ
φάρμακον τῆς ἀναγωγῆς, τὸ ὁποῖον προτείνει ὁ κ. Κεχα-
γιᾶς, καταντᾷ καὶ τοῦ νομισματικοῦ τοῦ συστήματος μάλ-
λον θανατηφόρον.

Ἴσως μοι παρατηρήσετε, κ. Συντάκτα, ὅτι ὁ καφὲς,
ἡ ἐφημερίς, ἡ μαστίχη καὶ τὸ καθάρισμα τῶν ὑποδημά-
των δὲν εἶναι πράγματα ἀπολύτου ἀνάγκης καὶ δύναμαι
νὰ ζήσω καὶ χωρὶς αὐτὰ μὲ ρεπάνια καὶ εἰλαῖας. Ἄλλ' ἂν
ἔχετε ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν σας μαστὸν καρδίαν καὶ ὄχι
πέτραν, ἀποκριθῆτέ με ἐν συνειδήσει εἰς τοῦτο: εἶναι
δίκαιον καὶ φιλόφρονον νὰ στερηθῶσι κατὰ τὰς τελευ-
ταίας τῶν ἡμέρας τόσο ἀπόμαχοι, δλόκληρον τὴν ζωὴν
των δαπανήσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, τῶν
ὕστερινῶν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπολαύσεων, καὶ
νὰ μὴ δύνανται οὔτε ἓνα καφὲ νὰ βροφήσωσιν, οὔτε δι' ἐνὸς
ρακίου νὰ θερμανθῶσιν, οὔτε τί γίνεται ἐν τῇ πολιτείᾳ
ν' ἀναγκάσωσι, χωρὶς νὰ πληρώνουν φέρον δώδεκα τυτς
ἑκατὸν εἰς τὸ σύστημα τοῦ κ. Κεχαγιᾶ;

Ταπεινὸς δοῦλός σας
ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΜΙΑΜΙΑΗΣ.

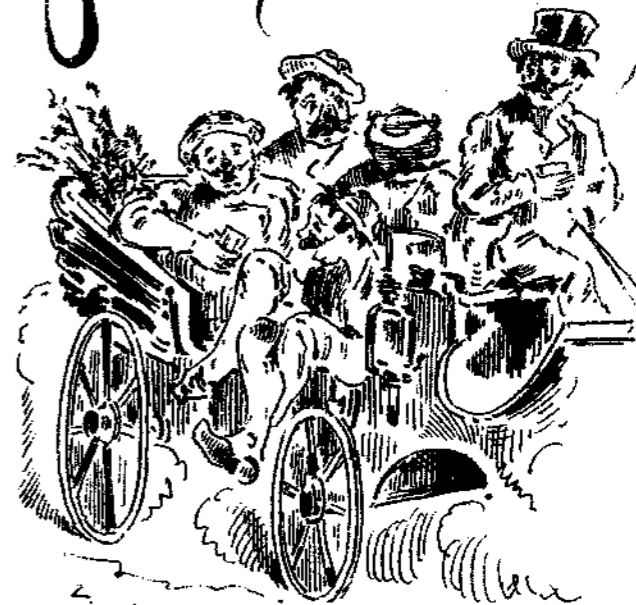
ΣΚΝΙΠΕΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν, ἐπισκεφθέντες
τὸ ἐν Πειραιεὶ περιώνυμον πλοῖον ἔκριναν καλὸν εἰς τὰς
παρούσας περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς νὰ παραγγεῖλθῶσι
διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον δύο τοιαῦτα μικρότερα θωρακωτά.
Ἐπειδὴ ὅμως οἱ παρ' ἡμῖν λόγιοι δὲν συμφωνοῦσι περὶ τῆς
μεταφράσεως τοῦ «Devastation», ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ
ἐπὶ τὸ ἐμφαντικώτερον εἰς τὸ μὲν τούτων τὸ ὄνομα «Τσιγ-
κρός» καὶ εἰς τὸ ἕτερον «Σερπιέρης»

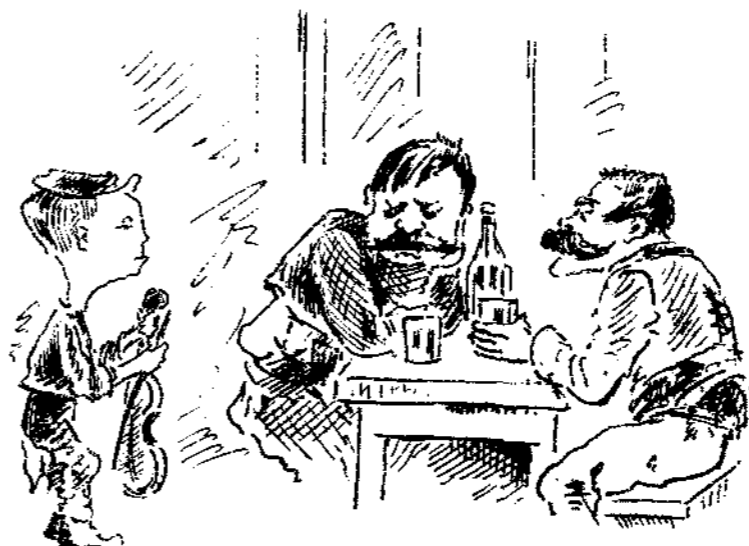
Ἐπιπέδου ἡδοναίης

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ

FISCHER

ΑΜΑΛΙΑΣ

ΜΠΕΡΝΙΟΥΔΑΚΗ

Τὸ περιεχόμενον τῆς ψηφισθείσης ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον εἶναι πιστὴ παράφρασις τῶν ὅσα ἔθεσεν ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς εἰς τὰ χεῖλη τοῦ βασιλέως. Πλὴν τούτου κατὰ πᾶσαν συζήτησιν περὶ ἀναγκάσιων μεταρρυθμίσεων ὑποβάλλονται τὰ νομοσχέδια τοῦ πεσόντος Ἵπουργοῦ ὡστε, ἂν ὁ κ. Τρικούπης συμμερίζεται τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαίου Ἀθηναίου λέγοντας «*Πάταξον μὲν, ἀκουσον δὲ*», ἔχει πολλοὺς λόγους νὰ ἦναι ὑπερευχαριστημένος ἐκ τῆς ἀπαρκαλλάκτου πρὸς αὐτὸν συμπεριφορᾶς τῆς Βουλῆς.

* *

Πάπας τις, ὁ Σιζῆτος ἂν δὲν ἀπατώμεθα, κατορθώσας νὰ γείνη ἀπὸ χοιροβοσκῶ ἀρχηγὸς τῆς Χριστιανοσύνης ἐκρέμασε τὴν ποιμενικὴν του βράβδον καὶ τὰ ποιμενικά του βράχη ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ καὶ ἐδείκνυσεν αὐτὰ μεθ' ὑπερηφανείας εἰς τοὺς προσερχομένους, ψιθυρίζων τὸν φαλμὸν «*Κύριος ἀπὸ κοπρίας ἀνυψοῖ πένητα*». Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐνθυμιζόμεν εἰς τὸν κ. Τσιγκρόν, πληροφορήσαντα τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς «*Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων*» ὅτι οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὸ Χαβιαρόχανον.

ΘΕΟΤΟΤΜΠΗΣ.

KIBΩTION

Ἀξιότιμος Κ. Συντάκτη

Ὁ «*Ἀσμοδαῖος*», καὶ τοι φθονῶν πᾶν καλὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς ὁ ἐξάδελφός του Μισόκαλος, δὲν δύναται ὅμως, μ' ὄλην του τὴν διαβολικὴν κακεντρέχειαν, νὰ φθάσῃ τὸν συντάκτην τοῦ *Μέλλοντος* καὶ νὰ συμφωνήσῃ μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ σημερινὴ Βουλὴ κατὰ τίποτε δὲν διαφέρει τῆς διαλυθείσης. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα πείθεται ὅτι τῷ ὄντι ἀπὸ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς εἰσῆλθοντες εἰς νέαν ἐποχὴν, ἐποχὴν μεστὴν ἀρετῆς καὶ αὐταπαρνήσεως. Ὁ ἀπιστῶν εἰς τοὺς λόγους τοῦ δαίμονος τούτου ἄς εἰσέλθῃ στιγμὰς τινὰς εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ θὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀνωτέρω ἀληθείας. Καὶ ἀληθῶς, τί ἐγένετο ἐκεῖ μέσα ἄλλοτε κατὰ παρελθούσας ἐποχάς; Τοῦ Κουτρούλη ὁ γάμος περὶ τοῦ τίς ὁ ἔχων τὴν πλειοψηφίαν.

Τί δὲ γίνεται σήμερον; Ὅλος ἀντίθετόν τι πατριτί! Οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἐρίζουσιν ἤδη οὐχὶ πλέον περὶ τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ περὶ τῆς μειοψηφίας! Ὁ κ. Δεληγιώργης, ἐπιθυμῶν πάντοτε νὰ ἦναι πρῶτος καὶ κατὰ τὴν μετριοφροσύνην, ἰσχυρίζεται ὅτι αὐτὸς ἔχει τὴν μειοψηφίαν ὁ κ. Τρικούπης, στριζόμενος εἰς τὰ ἀγγλικὰ ἔθιμα κατὰ τὰ ὅποια μόνη ἡ ἀποχωρήσασα κυβερνήσις δικαιούται νὰ στήσῃ τὰ κανόνά της κατὰ τῆς διαδόχου της, ἀντιποιεῖται μεθ' ὅσης καὶ ὁ ἐντιμὸς συμπολίτης του ἐπιμονῆς τὴν κατοχὴν τῆς μειοψηφίας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, βραζιζόμενος εἰς τὰς ἀριθμητικὰς τοῦ Γλυζωνίου ἀληθείας, διατείνεται ὅτι αὐτὸς κατέχει πράγματι τὴν μειο-

νοψηφίαν. Ὅπως μάλιστα ποιήσεται καὶ γεωμετρικῶς καταφανῆ τὸ *non plus ultra* τῆς μειοψηφίας του, στέλλεται ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκάστης ψηφοφορίας, ὥστε καταντᾷ καθ' ὅλοκληρίαν ἀόρατος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ἴδου λοιπὸν εἰς καλὸς ἀγῶν, ἀγῶν καθ' ἕνα ἕκαστος ἀμιλλάται νὰ ὑπερτερῆσῃ τὸν ἕτερον κατὰ τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὴν αὐταπάρνησιν!

Μεθ' ὅλα ταῦτα, ἐπειδὴ πᾶς ἀγῶν εἶναι καὶ πάλη, καθ' ἣν δύναται ἐκ τοῦ ὑπερμέτρου ζήλου νὰ πιασθῶν ἀπὸ τὰ μαλλιά οἱ διαγωνιζόμενοι, νὰ καταντήσῃ δὲ καὶ ἡ παρούσα Βουλὴ πρὸς χαρὰν μεγάλην τοῦ Δήμου Ἀθηναίου, ὁμοία ἐκείνης τῶν Ζέξιδων καὶ Βαλασσοπούλων, ὡς εἶπέ ποτε εἰς εὐφραδέστατος τῆς Παιδείας ὑπουργός, ὁ «*Ἀσμοδαῖος*», ἀντίθετα τῆς φύσεώς του πράττων, ἐρχεται νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἐγερθεῖσαν ἔριδα, πράγμα ὑπερπράττει πρῶτον ἤδη φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του διὸ ἀποφαίνεται ὅτι τὰ δικαιώματα ἅπαντα καὶ ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ ἐπικαρπία, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ μειοψηφίαν δέον ν' ἀπονειμηθῶσι τῷ κ. Θεοδώρῳ Δεληγιάννῃ, βουλευτῇ ἐκ Γορτυνίας, διότι οὗτος ἀληθῶς διευθύνει τὴν μαθηματικὴν, τὴν πραγματικὴν μειονότητα τῆς Βουλῆς. Ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» μάλιστα ἔχει καὶ ἰδιαιτέρῳ τινὰ λόγον νὰ τέρπηται: ἐπὶ τῇ ἀποφάσει ταύτῃ, ἀναμνησκόμενος ὅτι τὸ κόμμα τοῦ κ. Δεληγιάννη ἔχει κοινόν τι μετὰ τῆς ἀσμοδαϊκῆς οἰκογενείας πλεονέκτημα, τὸ νὰ καθίσταται δηλαδὴ κατὰ βούλησιν ἀόρατον.

Δούλος ας

ΚΩΣΤΑΣ ΙΣΤΡΟΣ

Πάτριαι 17 Ὀκτωβρίου 1875.

Κύριε Συντάκτη τοῦ «*Ἀσμοδαίου*»

Διατρέβων ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς Πάτρας παρετήρησα τὰ ἐξῆς περίεργα: α'. ὅτι τὸ στόμιον τοῦ ἀναβρυτηρίου τῆς πλατείας, ἔρραζαν διὰ τῶν ἰστών των πέντε φίλργοι ἀράχνη β', ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Πάτραις ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος τοῦ φωτισμοῦ καὶ πλείστοι ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ καὶ ἐν τούτοις ἡ πόλις εἶναι τὴν νύκτα σκοτεινότερη καὶ αὐτῆς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἐγγέλου γ'. ὅτι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν καθιέρωσιν τῆς πόλεως δὲν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν φρονιζόντων περὶ τοῦ φωτισμοῦ, καὶ ἐν τούτοις οἱ ὁρόμοι εἶναι βυπαρχώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν χειρῶν τοῦ Βαλασσοπούλου.

Μέλλων μεθαύριον νὰ συναντήσω τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Δήμαρχον εἰς τινὰ συνκαστροφὴν θέλω ζητήσαι παρ' αὐτῶν τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀνωτέρω αἰνιγμάτων ἢ νὰ σὰς μεταδίδω διὰ τοῦ ἐπομένου ταχυδρομείου.

ΚΟΡΘΗΣ.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΩΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ.